

Wyrok
w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

Dnia, 30 kwietnia 2013r.

Sąd Rejonowy w Oleśnicy w I Wydziale Cywilnym w składzie:

Przewodniczący **SSR Ewa Przychodzka**

Protokolant Beata Wolny

po rozpoznaniu w dniu 18 kwietnia 2013r. w Oleśnicy

sprawy z powództwa **Z. C.**

przeciwko **K. S. (1)**

o zapłatę

I. powództwo oddala;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 2.952,00zł (brutto) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. H. kwotę 2.952,00zł (brutto) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu;

Z. /

1. odnotować;

2. kal. 21 dni.

30.04.2013r.

I C 489/11

UZASADNIENIE

Powód Z. C. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej K. S. (1) kwoty 39.000,00 zł: tytułem zwrotu pożyczonej gotówki w kwocie 26.000,00 zł oraz 13.000,00 zł za dwa samochody osobowe, tj. P. (...) i R. (...).

W uzasadnieniu swojego żądania powód wyjaśniał, że strony utrzymywały znajomość od października 2006 r. do października 2010 r.

W okresie znajomości stron powód przeznaczył na wspólne utrzymanie pozwanej oraz jej syna znaczne kwoty. Powód dbał o wszelkie potrzeby pozwanej. Pozwana pożyczyła od powoda kwotę 39.000,00 zł, którą zobowiązała się zwrócić do dnia 27.10.2010 r. Gdy upłynął termin zwrotu pożyczonej kwoty, pozwana zakończyła znajomość i zaczęła unikać wszelkiego kontaktu z powodem, nie odpowiada na telefony i listy.

Pozwana K. S. (1) wniosła o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu swojego stanowiska stwierdziła, że powód nigdy

nie pożyczał jej żadnych pieniędzy. Samochód P. (...) zakupił nie za kwotę jak twierdzi 3.500,00 zł, ale za kwotę 600,00 zł, bo auto było z 1989 r.,

szybko się zepsuło i zostało sprzedane na złom na prośbę powoda. Samochód R. (...) został jej подарowany przez powoda za pomoc

w sprzedaży samochodu sprowadzonego przez Z. C. z Niemiec marki V. (...). Na umowie kupna jest cena 3.000,00 zł, a nie jak twierdzi powód 10.500,00 zł. Wszystkie działania Z. C. spowodowane są zemstą, gdyż zakończyła z nim związek. Powód nie potrafi się z tym pogodzić i zamienił jej życie i życie jej bliskich w koszmar. Z. C. groził jej pozbawieniem życia, spalaniem oraz sprzedażem do agencji towarzyskiej. Nękał też psychicznie jej matkę K. S. (2) w pracy, jej ojca M. S. (1) i jej brata D. S.. Grozi, że jeżeli do niego nie wróci, to ją zniszczy i całą jej rodzinę. Mimo pobytu w Zakładzie Karnym powód składa różne doniesienia zarzucając, że ma ona powiązania z policją i prokuraturą, a sam jest ich ofiarą i sądów.

W toku postępowania dowodowego ustalono następujący stan faktyczny:

Strony utrzymywały znajomość od października 2006 r. do października 2010 r. Nie mieszkały jednak ze sobą i nie prowadziły wspólnego gospodarstwa domowego, poza okresem wspólnego 3-miesięcznego zamieszkiwania w C. w 2009 r. Pozwana K. S. (1) zamieszkuje ze swoim synem u rodziców na ich nieruchomości w S.. Na dziecko otrzymuje alimenty w wysokości ok. 500,00 zł. Pracę zawodową podjęła w 2011 r. Wcześniej pracowała tylko dorywczo, pozostając na utrzymaniu swoich rodziców i zajmując się dzieckiem. Z. C. jest w wieku zbliżonym do wieku rodziców pozwanej.

/dowód:

zeznania św. K. S. – k. 143 – 144, M. S. – k. 144 – 145;

zeznania pozwanej – k. 203- 204;

W dniu 16.05.2009 r. Z. C. kupił w C. samochód osobowy marki P. (...) r. prod. 1989 r. Cena samochodu ustalona została w umowie na kwotę 600,00 zł.

Samochód ten, niesprawny, stał później na terenie posesji rodziców pozwanej w S., przeszkadzając. Rodzice pozwanej zażądali, „aby powód zabrał wrak”. Na zlecenie powoda auto to zostało zabrane przez wynajętą firmę z posesji rodziców pozwanej.

/dowód:

umowa sprzedaży z dnia 16.05.2009 r. – k. 75;

zeznania św. K. S. – k. 143 – 144, M. S. – k. 144 – 145;

zeznania pozwanej – k. 203- 204;

W dniu 08.04.2010 r. powód postanowił nabyć dla pozwanej samochód R. (...) r. prod. 1996. Samochód ten stanowić miał podziękowanie za pomoc pozwanej w sprzedaży sprowadzonego przez niego z Niemiec samochodu V. (...) stanowić też dla niej prezent urodzinowy. Dane w umowie kupna wpisane zostały przez Z. C.. Według zapisu kupującym była K. S. (1), która tylko podpisała się pod umową.

/dowód:

umowa sprzedaży z dnia 08.04.2010 r. – k. 76;

zeznania świadków: K. S. –
k. 143 – 144, M. S. – k. 144 – 145

zeznania pozwanej – k. 203- 204;

Samochód R. (...) r. prod. 1996 o nr rej. (...)

pozwana użytkuje do chwili obecnej. W samochodzie tym parkującym na terenie posesji rodziców pozwanej w S. przecięte zostały jesienią 2010 r. dwie opony i wyspany cukier do baku, ale sprawca nie został wykryty.

/dowód:

zawiadomienie z KP w B. z dnia 13.12.2010 r. – k. 79, 80;

zeznania św. M. S. – k. 144 – 145;

zeznania pozwanej – k. 203- 204;

Powód, chociaż przebywa w zakładzie karnym, telefonuje do pozwanej, jej rodziców, różnych innych osób i instytucji. Kieruje też różne zawiadomienia do organów ścigania przeciwko K. S. (1). Z 13 takich postępowań, dotychczas 11 zostało umorzonych na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 kpk.

Aktualnie zapadł w tut. Sądzie wyrok skazujący Z. C. za stalking z zawiadomienia K. S. (1). Prowadzone jest też przez Prokuraturę Rejonową w Oleśnicy drugie postępowanie w sprawie o stalking obejmujące kolejny okres.

/dowód:

zeznania świadków: K. S. – k. 143 – 144, M. S. – k. 144 – 145, K. M. – k. 167, W. G. – k. 168, R. B. – k. 168;

lista spraw – k.201;

zeznania pozwanej – k. 203- 204;

Sąd zważył:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanej

K. S. (1) kwoty 39.000,00 zł, na którą to kwotę miały się składać: kwota pożyczki 26.000,00 zł oraz 13.000,00 zł jako zapłata za dwa samochody osobowe, tj. P. (...) i R. (...).

Zgodnie z treścią art. 720 § 1 kc przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Przy czym z mocy dyspozycji § 2 art. 720 kc umowa pożyczki, której wartość przenosi pięćset złotych, powinna być stwierdzona pismem.

Powód nie przedłożył żadnej umowy pożyczki w formie pisemnej.

Nie twierdził nawet, aby taka umowa została spisana. Nie wskazał terminu, kiedy miałyby zostać zawarta między stronami. Nie wskazał przyczyny udzielenia pozwanej takiej pożyczki, warunków samej umowy. W myśl art. 723 kpc jeżeli termin zwrotu pożyczki nie jest oznaczony, dłużnik obowiązany jest zwrócić pożyczkę w ciągu sześciu tygodni po wypowiedzeniu przez dającego pożyczkę. Powód nie wykazał, aby takie wypowiedzenie kiedykolwiek nastąpiło.

Sąd oddalił wnioski powoda o udostępnienie przez operatora telekomunikacyjnego (...) S.A. wykazu połączeń dokonywanych z telefonów pozwanej „na okoliczność istnienia zobowiązania”. W żaden sposób wykazy rozmów telefonicznych nie pozwolą na wyjaśnienie treści ewentualnych rozmów, negocjacji czy ustaleń rozmówców. Nie uwzględniony też został wniosek powoda o zobowiązanie pozwanej do przedstawienia wyciągu z rachunku bankowego w Banku Spółdzielczym w O. i w Banku (...) S.A. Oddział w O.. To powód ma wykazać swoje racje i przedłożyć wnioski

dowodowe zgodnie z podstawową regułą wynikającą z treści art. 6 kc. Żądanie przedstawienia takich dokumentów wygląda raczej z jednej strony na próbę znalezienia sobie przez powoda dopiero wygodnego materiału dowodowego, a z drugiej – na próbę inwigilacji pozwanej.

Zeznania K. S. (2), M. S. (1), K. M.,

W. G. (2) i R. B. (2) były spójne, logiczne

i wzajemnie się uzupełniały. Żaden z w/w świadków, wnioskowanych przez powoda, nie miał wiadomości co do istnienia jakichś zobowiązań finansowych pozwanej względem powoda, nie był bezpośrednim świadkiem pożyczki czy ustaleń stron. Słuchani w charakterze świadków policjanci: K. M., W. G. (2) i R. B. (2), dopiero z doniesień powoda dowiedzieli się o jego roszczeniach względem pozwanej.

Oddalony został wniosek powoda o przesłuchanie w charakterze świadka jego syna A. C. wobec nie wskazania przez powoda prawidłowego adresu zamieszkania. Zrealizowano wszystkie wnioski o przesłuchanie świadków, których adresy zamieszkania zostały wskazane. Nie uwzględniony został przez Sąd złożony dopiero na ostatnim terminie rozprawy wniosek o przesłuchanie w charakterze świadka C. Ł.. Powód nie wyjaśnił, dlaczego zgłoszenie tego świadka (przebywającego tak jak powód w zakładzie karnym) nie nastąpiło wcześniej, nie wskazywał na pojawienie się nowych okoliczności. Zgłoszenie na tym etapie postępowania takiego wniosku dowodowego uznać należało za działanie zmierzające jedynie do przedłużenia postępowania. Podkreślić należy, iż zgłoszenie tego ostatniego wniosku nastąpiło po przesłuchaniu powoda, a właściwie po bezskutecznej próbie zrealizowania tego dowodu, bowiem powód odmówił złożenia zeznań. Miał do tego jako powód prawo.

Ale pamiętać należało, że sprawa toczy się w procedurze cywilnej. Zgodnie

z art. 299 kpc przeprowadzenie dowodu z przesłuchania stron dopuszcza

się wyjątkowo, gdy w świetle oceny Sądu, opartej na całokształcie okoliczności sprawy, brak jest w ogóle innych środków dowodowych albo gdy istniejące okazały się niewystarczające dla wyjaśnienia okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Rezygnacja przez powoda ze swojego uprawnienia nie mogła też rzutować na uprawnienia pozwanej. W świetle stanowiska doktryny pominięcie przesłuchania jednej strony tylko dlatego, że druga strona nie chce zeznawać, uznaje się za krzywdzące tę stronę pozbawienie prawa do skorzystania ze środka dowodowego (a w szerszym kontekście pozbawienie jej możliwości należytej obrony swych praw w postępowaniu cywilnym). Zresztą w tym konkretnym wypadku zeznania pozwanej nie wniosły do sprawy wiele nowego i były zgodne z zeznaniami świadków wnioskowanych przez powoda.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego brak było podstaw do uwzględnienia żądania powoda w całości. Dlatego też orzeczono jak w sentencji.

Orzeczenie o kosztach oparto na treści art. 98 kpc, uwzględniając

koszty zastępstwa prawnego pełnomocnika pozwanej przyznanego

z urzędu w wysokości wynikającej z § 6 pkt. 4 w zw. z § 15 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. nr 163 poz. 1349 ze zm.). W przypadku kosztów zastępstwa pełnomocnika powoda z urzędu zostały one ustalone

w oparciu o § 6 pkt. 4 w zw. z § 19 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 461).